70. JESÚS ES PASSEJA SOBRE EL MAR

El senyal messiànic per excel·lència que donà Jesús compartint els pans fou interpretat pels seus deixebles com l'ocasió propícia per la presa del poder. Per això Jesús els forçà a pujar a la barca, figura de la comunitat, i avançar-se-li a la riba pagana. Després d'acomiadar la multitud de seguidors fidels, Jesús «pujà a la muntanya tot sol a pregar» (Mt 14,22-23). Mentre ell continuava allí tot sol, la foscor s'havia apoderat novament dels deixebles, en veure frustrades les seves ambicions de poder. «La barca, tanmateix, *es trobava enmig del mar.*» El text corrent llegeix diferentment: «La barca s'havia allunyat molts estadis de la terra.» El mar té connotacions d'èxode (recordeu el Mar Roig) i «el mig del mar» està ple de perills. Mentrestant la barca era «sacsejada per les onades, car el vent era contrari», degut a les fortes resistències que oferien els deixebles al projecte de Jesús. «*Vers* la quarta vetlla de la nit Jesús se *n'anà passejant cap a ells sobre el mar*. Els deixebles, en veure que es passejava sobre el mar», com Jahvé pel paradís (Gn 3,8.10, mateix verb segons la versió grega de la Setanta), «s'esveraren dient: "És un fantasma!", i de la por cridaren». Com que no reconeixien la seva qualitat divina, «de seguida els parlà dient: "Coratge! Jo sóc, deixeu de tenir por!"» «Jo sóc» és la traducció al grec del nom de Jahvé: «Déu amb nosaltres», l'Emmanuel, s'ha fet proper als seus deixebles, canviant la situació de mort per un paradís. Pere, líder del grup, pretén desafiar-lo: «Senyor, si ets tu —li diu—, mana'm venir cap a tu passejant damunt les aigües.» Jesús assenteix. «Pere, havent baixat de la barca, es passejà damunt les aigües per anar cap a Jesús. Ara bé, en veure aquell vent *poderós*, tingué por i, havent començat a enfonsar-se, cridà dient: "Senyor, salva'm!"» Jesús es passejava sobre el mar, senyorejant els elements contraris; Pere es passeja damunt les aigües, com un cabdill sobre els seus exèrcits. «Tot seguit Jesús estengué la mà, l'agafà i li digué: "Home de poca fe! Per què has dubtat?" Havent pujat ells a la barca, el vent amainà. Aleshores els de la barca *vingueren* a prosternar-se davant d'ell tot dient: "Veritablement, *Fill de Déu ets tu.*"»

Josep Rius Camps,

teòleg i biblista.